

Ս Ե Ի Օ Ր Ե Ր

Կ Ե Ս Ս Ա Ր Ի Ո Յ Ն Ա Խ Ճ Ի Ր Ն Ե Ր Ը

Է Ջ Ե Ր Օ Ր Ա Գ Ր Է Ս

Գրեց՝ ՀԱՅԿ ՂԱԶԱՐՅԱՆ

Գրեցիք ես պզտիկներին իմացած էի թէ հոն «Մուկայէթ» առնուի ծովային ապայ մը «սէփէթ» թի պաշտօնայէ, ուստի ուզեցի առանց մէկուն լուր տալու այդ մարդը տեսնել եւ եթէ կարելի ըլլայ բարեկամանայ իրեն հետ. բայց տակաւին շատ կանուխ ըլլալուն, ուզեցի նախ պտոյտ մը կատարել գաղթականներու վրանաջողաբը, ամէն քաղաքացի իրեն համար շրջանակ մը կազմելով խումբ խումբ տեղափոխուած էին ընդարձակ դաշտի վրայ։

Հօս Առանցքիներ, հոն Այնթապիներ, անդին Մարաշիներ, աւելի հեռուն Սիսի, Բիւրսի, Հաճնցիներ, վերջապէս բոլոր հայ քաղաքացիներ իրենց ներկայացուցիչները ունեւին գրեթէ։

Բաւական պտոյտայ, ես իրենց իրենք ալ ինձ հարցունքներ ուղ-

ղելով, զիրար հասկցանք. ամէնը կը հրաւիրէին նախաճաշի, ալ չեմ գիտեր ձեռքիս գաւազանը եթէ ոչ Հալէպ շինել տուած նօր հագուստս զիս ամենուն համակրելի կը ցուցունէր, եթէ ոչ զիրար նոր տեսած ու ինքնութեանս անձանք մարդիկ ինչու առաջին տեսակցութեամբ ինձ անօթներու նման կը վարուէին հետեւ։

Երբ Այնթապցիները շրջանակէն կանցնէի վրանէ մը դուրս ելաւ գեղեցկադէմ ծերունի մը, երբ բարեւեցի զինքը խնդրեցիս փոխանակեց, երբ իր անունը հարցունքի միջոցին ժամանակ ինքզինքն ներկայացնելով իրեն, ըսաւ. «Ես Այնթապցի Գեորգ Դրանճեանն եմ»։ Քանի մը խօսք փոխանակելէ վերջ կուգէի բաժնուիլ իրմէ մէկէն ձեռքէս բռնելով ըսաւ «Դ՛ր Կերթաք, ես կեսարիացիներու հետ ալ ու-

հաց ունիմ կերած, ուստի կը փափաքեմ ձեզի հետ ալ նախաճաշ մը առնել կը յուսամ չեք մերժեր զիս»։ Գեորգ աղան այնքան անկեղծ ու բնական կարտայայտութիւն որ մէկէն ամէնայեղած հրաւերը մերժելու եւ ուստի վրանէն ներս մտանք, իր տիկինը ինձ, և զիս ալ տիկինին ներկայացուց ըսելով «Էֆէնտին հայս միտափրէի է մեզի, տակաւին երեք զիշեր նոր է եկեր»։

Տիկինը ևս զուարթ դէմքով մը պատշաճ պատասխանը տալով հրաւերուց զիս մաքուր և կոկիկ բուռած նահապետական բազմոցին վրայ. քիչ վերջ ներս մտաւ ուրիշ ծերունի մը զոր Գեորգ աղան ներկայացուց ինձ. «Եղբայրս թորոս Դրանճեան» հարկա ջանի մը խօսք փոխանակած էինք երկու հոգիներ ևս ներս մտան. այս անգամ թորոս աղան ներկայացնելով ըսաւ «Յովհաննէս Սահմէճեանն եւ Լեւոն Նազարեան»։

Այս չորս հոգիներու տաքարեւն խօսակցութիւնները, ինձ բոլորովին մոռացունել տուաւ զիշերուան յոռետեսութիւններս ու սրտի սեղմումներս։

Գիշ վերջ սեղանի ծածկոցը փռուեցով Այնթապցի պանիր, թուզանուշ, լուաշ հացը և թէյը մաքուր գաւաթներով սեղանդուեցան։

(18)

LE DANUBE

SOCIÉTÉ ANON. d'ASSURANCES GÉNÉRALES

Rondée à Vienne en 1867

Տ Ա Ն Ի Ի Պ

Ընդհանուր Ապահովագրական Անանուն Ընկերութիւն

Հիմնաւ Վիեննա 1867-ին

ԴԱՄԱԳԼՈՒԻ ԵՒ ՊԱՀԵՍՏԻ ԴԱՄ	Ոսկի Զրք.	36,000,000
ԱՊԱՀՈՎՈՒՄ ԴԱՄԱԳԼՈՒԻ	»	218,000,000
ԻՐ ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԵՆԷՆ ԻՎԵՐՎԱԴԱՐՈՒՄ	»	388,000,000

Տ ա ն ի լ ա յ ի

Աւելանումն ապահովագրութեան, ամենամիայնաւոր պայմաններով կ'ապահովեն կեանքի եւ արկածի ապահովագրութիւններ, ինչպէս նաեւ արկածի հետեւանով ամբողջական եւ մասնակի օգնութիւն մէջ գտնուողներուն եւ հիւանդութեան հետեւանով անկարող անձանց ապահովագրութիւններ։

Օ Թ Է Լ Ա Լ Է Մ Պ Ի

ԱԼԷՄՊԻ ՓՈՂՈՑ

ԹԷԼԵՖՈՆ 622

Հեռագիր

HOTEL ALLENBY

ՄՕՏ ՕՐԷՆ, ՄՕՏ ՕՐԷՆ

ՀԱՅԱՎԱԿԱՆ ՀԱՍԵՂ

ԿԵՐԱՎՈՐՆԵՐ

Դիւրամասշնի Գիւնեով

Հայկական նոր օթել, անունին չափ փառաւոր, անբողոքատելիորէն մաքուր, շքեղ տեսարան, բոլոր սենեակները փողոցի վրայ, խնամուած ու պարզ կողմերն են։

Տէր և Տնօրէն՝ ՎԱՀԱՆ ՏԻՐԱՅՈՒՆԻԱՆ և Ժ. ԱՐԷԼԵԱՆ

Գ ո Ր Ժ ա ծ ե ց է ք

Եագուպեան Եղբայր եւ Գապանի Ընկերութեան Առողջապահական, խնամքով պատրաստուած և զիւրազնի սրկառէթները, որոնք օգտուած են անմրցելի առաւելութիւններով։ Դամակոսի միակ Հայկական Սրկառէթի Դործարանը կատարելապէս գոհացում կուտայ ծխաւորներու պահանջին։

Իմեցէ՛ք, Իմեցէ՛ք, Իմեցէ՛ք,

ԵԱԼԱՌՊԵԱՆ ԵԼԱՐԱՐ ԵՒ ԳԱՊԱՆԻ ԸՆԿ.

Հասցէ, ՀԱՐՔ-ԷԼ-ՁԵՍՆ թիւ 2 Դամակոս

Տօթ. Յակոբ Վարդանեան

ՎԱԿՅԱԼ ԱՍԱՄԱՐՈՅԺ - ՎԵՐԱՐՈՅԺ

Իր քրոնքը փոխադրած է Սալիյէ, Շահնաւ մէկթի կից հիւզ թրամվայի գծին վրայ թիւ 171։

Ամէն օր կէսօրէ առաջ ժամը 8-էն մինչև 12 կը դարձանէ. լինտերու, ատամանց և բերնի վերաբերեալ ամէն տեսակ հիւանդութիւններ ամենավերջին մեթոտներով ելեկտրական մեքենայով։

Կը պատրաստէ ասկիէ և ոսկեղ ակունքեր։

Յրանսական և Ամերիկեան Սիստեմ Պրիշներ։

Կէս օրէ վերջ ժամը 1-էն մինչև 6. Խարապ թիւ 270, Դամակոս։

ԿԸ ՓՆՏՈՒԻ

Պէյրուէն Մանուէլ Պոյաճեան կը փնտէ իր եղբայրը Կալոս Պոյաճեանը մօտ 30 տարեկան. հօրը անունը Յակոբ, մայրը՝ Դրանտա, բնիկ Ենիքէ Գալաթի։ Ամուսնացած Չագմազճեաններու աղջկան հետ 1920-ին Կիլիկիայէն մեկնած է Եգիպտոս. ուր հասցին էր Սուգ-Էլ Աթթերին Նօ 3։ Դիտողները «Լիբանան»-ի հասցեով Դիտողներին կաբուր նուէր։

4-6

մուտքի դուռը։

Անոնցմէ մէկը, տունը ցոյց տալով, որուն եւ ոչ մէկ պատուհանէն ուէ լոյս կը նշմարուէր, կ'ըսէր իր ընկերոջը։

— Ամէն ինչ հանգարտ երեւոյթ մը ունի ներսը, և չեմ գիտեր թէ ինչու համար հոս դրած են մեզի։

— Անկասկած աւելի հանգիստ ըլլալու համար իրենց անկողիններուն մէջ... յայտարարեց միւս զորակալը։

— Վերջապէս հրամանը հրաման է։

— Եւ յետոյ պէտք չէ ատրկութիւն ընել։

Սակայն, եթէ երբէք անոնք անգամ մը ապարանքին պարտէզը մտնէին, գուցէ. հակառակ իրենց սկիզբիկութեան, նուազ անուղղութեամբ ըլլալին իրենց ն'րկայաւորեան անկարելի, ու թիւնը վրայ։

Սրբաբեւ, անհնգ պիտի կարենային տեսնել, թաւուտի մը ետեւը թաքնուած, իր սեւ պատանձի մէջը պտուղներու ու իր տալիքիկ կնգուղը գուրը անցուցած Լուկիի Ուրուականը, Պէֆէկուր անձնապէս, որ սկսելու համար նոր ու խորհրդաւոր շահատակութեանց, կը թուէր սպասել. փոքրիկ լոյսի մը շիջումին, որ առանձինն կը պլուզար անգաստակաւ ապակեպատ դրանը ընդմէջէն։

Քիչ յետոյ այդ դուռը կ'օրով կը բացուէր, ու Լուկա Պէրմէնի կերպարանքը կը տեսնուէր որ զոյս կ'էլլէր անկէ։ Ետեւ դարձաւ նէ կարծես վստահ ըլլալու համար թէ ուէ մէկը չէր հետեւէր իրեն ու իր անհարկը պարտէզին չորս բոլորը պտուղաց... Առանց նշմարելու Ուրուականը, որ կը շփոթուէր գիշերուան հետ, զէպի աշխատանքը ուղղուեցաւ, կրկին ետեւ դարձաւ, ու զգուշութեամբ բանալով դուռը

հը, սպրդեցաւ սրահին ներքնադռնով, ուր կատարեալ խաւար մը կը տիրէր։

Ընդփոյթ Սկանտինաուհին՝ Էլեքտրական Կոնալ մը դարձուց... լոյսը շողաց... բաւական տկար լոյս մը զոր կ'արձակէր կեղծոնական ձեղնաշաւ մը, որ սակայն բաւարար էր Օր. Պէրմէնի, երթալ գալու համար ընդարձակ սրահին մէջ։

Առանց ամենադոյզն վարանումի, Էլզա Պէրմէն զէպի մորթարկը մը ուղղուեցաւ... Ասիկա այն արկղին էր որ պատկանած էր Պ. Բաբիլոնի։

Էլզա Պէրմէն մատովը գաղտնի զսպանակի մը վրայ կ'օխեց, որ թաքնուած էր ծխիկի մը ետեւը։ Արկղին զոնականներէն մէկը յամբօրէն մէկ կողմ քաշուեցաւ, ու նէ կը պատրաստուէր ձեռքը ներս երկարելու բացուածքէն, երբ թիւնը աղմուկ մը ըստիպեց զինքը ետեւ դառնալու։

Լուկիի Ուրուականը հոն էր, անշարժ ոտքի կեցած ձեղնաշաւին տակը։

Ուրիշըստը պատկով մը զլխուն շուրջը. ան ալ աւելի զարկերեղի կը թուէր այս անգամ։

Ունեւոր, սկանտինաուհին միմիայն զարմանքի թիւնը ցնցում մը ունեցաւ, բայց ուէ սարսափ չաբտ սլալտեց, ու մինչ Պէրմէնի կը յառաջանար, պարզապէս յաղեց։

— Ինչէ՛ս... դուն ես... Միմօն։

Ուրուականը չպատասխանեց։ Բայց վարկեանաբար շեւտեց վրայէն իր պատանքը, կնգուղն ու դիմակը, որոնք մէկ կտորէ կը բաղկանային։

Այս անգամ, Էլզա Պէրմէն սարսափի ճիշ մը արձակեց։

Շանթաբօ իր առջեւն էր։

Ու մինչ նէ եղած անհը զարացած էր, հոչաւ

Սակարան - Պէյրուէ

14 Օգոստոս 931

ՍՈՒԲՍԿԱՆ ՊԱՆԲԱՅԻ ՀԱՇՈՒԼ

(Ս Ր Կ Ն . Դ Ր Ա Ս)

Ձեւեր		Գնում	Ծախում
Լոնտոն	Ա. Ո.	619.20	619.70
Պաղեստին	Պ. Ո.	618.85	619.70
Եգիպտոս	Ե. Ո.	635.10	635.80
Նիւ-Եորք	Տօյար	127.45	127.55
Խաւքա	Լիբ.		6.70
Չուիցերիա	Զ. Գր.		25.05
Պիւնիք	Պիւնիք		17.90
Հոլանտա	Յր.		51.50
Բրաւա	Գր. Զ.		3.80
Մատրիտ	Բէս		12.75
Սթամպոլ	Օսմ. Ո.		60.75
Պերլին	Բ.Ժ.	30.30	30.45

Դրամներ

Եգիպտ. Թուրք Ռսկի	634.25
Անգլիական »	618.25
Պաղեստինեան »	618.25
Թրքական »	59.75
Ամերիկեան Տօյար	127.05
Խաւքական Լիբ (100)	665.—
Յուսական Տրախմի (100)	160.—
Պանք Յիթման	150.—
Անգլիական Ռսկի Հնչ.	618.—
Օսմանեան »	553.—
Յրանսական »	480.—
Մէքսիկա Աքաթ	32.—